petek, 18. december 2020

P9_TA(2020)0384

Zaostritev razmer na področju človekovih pravic v Egiptu, zlasti primer aktivistov Egiptovske pobude za osebne pravice

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 18. decembra 2020 o zaostritvi razmer na področju človekovih pravic v Egiptu, zlasti primer aktivistov Egiptovske pobude za osebne pravice (2020/2912(RSP))

(2021/C 445/21)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju prejšnjih resolucij o Egiptu, zlasti resolucije z dne 24. oktobra 2019 ([1]),

— ob upoštevanju sklepov Sveta EU za zunanje zadeve o Egiptu, sprejetih avgusta 2013 in februarja 2014,

— ob upoštevanju izjav tiskovnega predstavnika Evropske službe za zunanje delovanje, pristojnega za zunanje zadeve in varnostno politiko, o Egiptu in zlasti izjave o nedavnih aretacijah zagovornikov človekovih pravic z dne 21. novembra 2020,

— ob upoštevanju izjave o Egiptu, ki jo je 20. novembra 2020 podala visoka komisarka OZN za človekove pravice,

— ob upoštevanju poziva strokovnjakov OZN z dne 27. novembra 2020 k izpustitvi egiptovskih zagovornikov človekovih pravic, ki so bili zaprti po srečanju z diplomati, in izjave strokovnjakov z dne 7. decembra 2020 o odločitvi, da se trije višji uslužbenci Egiptovske pobude za osebne pravice izpustijo proti plačilu varščine,

— ob upoštevanju splošnega rednega pregleda za Egipt v Svetu OZN za človekove pravice 2019–2020,

— ob upoštevanju skupne izjave Urada OZN za droge in kriminal, Svetovne zdravstvene organizacije, Skupnega programa Združenih narodov za boj proti aidsu in Urada visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice o COVID-19 v zaporih in drugih zaprtih okoljih z dne 13. maja 2020,

— ob upoštevanju pridružitvenega sporazuma med EU in Egiptom iz leta 2001, ki je začel veljati leta 2004 in je bil okrepljen z akcijskim načrtom iz leta 2007; ob upoštevanju prednostnih nalog partnerstva med EU in Egiptom za obdobje 2017–2020, sprejetih 25. julija 2017, skupne izjave s srečanja Pridružitvenega sveta EU-Egipt iz leta 2017 in skupne izjave s šestega srečanja pododbora EU in Egipta za politične zadeve, človekove pravice in demokracijo, ki je bilo 23. in 24. junija 2019,

— ob upoštevanju smernic EU o smrtni kazni, mučenju, svobodi izražanja in o zagovornikih človekovih pravic,

— ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, Konvencije proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju in Konvencije o otrokovih pravicah in Arabske listine o človekovih pravicah, ki jih je ratificiral Egipt,

— ob upoštevanju egiptovske ustave, zlasti člena 52 o prepovedi vseh oblik in vrst mučenja, člena 73 o svobodi zbiranja in člena 93 o zavezujočem značaju mednarodnega prava s področja človekovih pravic,

— ob upoštevanju Afriške listine o človekovih pravicah in pravicah ljudstev iz leta 1981, ki jo je Egipt ratificiral 20. marca 1984,

— ob upoštevanju Splošne deklaracije človekovih pravic iz leta 1948,

([1]) Sprejeta besedila, P9_TA(2019)0043.

— ob upoštevanju členov 144(5) in 132(4) Poslovnika,

A. ker se razmere na področju človekovih pravic v Egiptu še naprej slabšajo, saj oblasti zaostrujejo zatiranje civilne družbe, zagovornikov človekovih pravic, zdravstvenih delavcev, novinarjev, članov opozicije, akademikov in odvetnikov ter še naprej brutalno in sistematično zatirajo vse oblike nestrinjanja, s čimer spodkopavajo temeljne svoboščine, zlasti svobodo izražanja na spletu in drugje, svobodo združevanja in zbiranja, politični pluralizem, pravico do sodelovanja v javnih zadevah in pravno državo;

B. ker so varnostne sile po srečanju s 13 tujimi veleposlaniki in diplomati 3. novembra 2020 aretirale tri aktiviste Egiptovske pobude za osebne pravice, ene od zadnjih neodvisnih organizacij za človekove pravice v Egiptu, in sicer Gaserja Abdela Razeka, Karima Enaraha in Mohameda Baširja, ki so bili med 15. in 19. novembrom 2020 obtoženi terorizma in kaznivih dejanj, povezanih z nacionalno varnostjo;

C. ker so 3. decembra 2020, potem ko so akterji na nacionalni in mednarodni ravni izrazili zaskrbljenost, med njimi tudi Visoki komisariat za človekove pravice, tiskovni predstavnik podpredsednika Komisije/visokega predstavnika Evropske unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter države članice, aktiviste izpustili po plačilu varščine, vendar obtožb niso umaknili; ker je egiptovsko sodišče, ki obravnava primere, povezane s terorizmom, kljub njihovi izpustitvi 6. decembra 2020 potrdilo odločitev tožilca, da jim do zaključka preiskave zamrzne premoženje;

D. ker se je represija proti EIPR začela že leta 2016, ko so bili zamrznjeni bančni računi njegovega nekdanjega direktorja in ustanovitelja Hosama Bahgata in mu je bilo prepovedano zapustiti državo; ker EIPR opravlja neprecenljivo delo za spodbujanje osebnih, političnih, državljanskih, ekonomskih in socialnih pravic in svoboščin v državi;

E. ker je bil 7. februarja 2020 na mednarodnem letališču v Kairu samovoljno aretiran raziskovalec EIPR na področju pravic spolov in podiplomski študent programa Erasmus na italijanski univerzi v Bologni Patrick George Zaki; ker ga je po besedah njegovega odvetnika egiptovska agencija za nacionalno varnost zasliševala 17 ur, nato pa je bil premeščen v Mansuro, kjer so ga pretepali in mučili z elektrošoki; ker je bil Patrick George Zaki med drugim obtožen širjenja prevratniške propagande, spodbujanja k protestom in napeljevanja k terorizmu; ker mu v zadnjih desetih mesecih nenehno podaljšujejo preiskovalni pripor, čeprav je zaradi svojega zdravstvenega stanja še posebej izpostavljen tveganju, da se v zaporu Tora okuži s COVID-19; ker program Erasmus velja za eno najuspešnejših pobud za spodbujanje temeljnih vrednot EU; ker pridržanje Patricka Georgea Zakija v času trajanja štipendije v Evropi ogroža te vrednote in mora EU storiti vse, kar je v njeni moči, da bi našla rešitev za ta primer;

F. ker se svoboda medijev v Egiptu v zadnjih letih vse bolj zmanjšuje, ker je prostor za novinarje vse bolj omejen; ker novinarje in njihove družinske člane vse bolj preganjajo in se soočajo s pridržanjem, grožnjami in ustrahovanjem; ker egiptovske oblasti še vedno blokirajo spletne strani lokalnih in mednarodnih tiskovnih agencij in organizacij za človekove pravice;

G. ker je več deset tisoč zagovornikov človekovih pravic, vključno z zagovorniki pravic žensk, aktivisti LGBTI, odvetniki, novinarji, aktivisti, miroljubnimi protestniki in člani opozicije, še vedno zaprtih v smrtno nevarnih razmerah; ker prisilna izginotja zagovornikov človekovih pravic postajajo sistematična praksa egiptovskih oblasti; ker preventivno pridržanje in previdnostne ukrepe uporabljajo zato, da bi zagovornikom človekovih pravic in njihovim odvetnikom preprečili, da opravljajo svoje legitimno delo na področju človekovih pravic ali da mirno uveljavljajo svoje temeljne svoboščine v Egiptu;

H. ker bi morali egiptovski aktivisti civilne družbe, zagovorniki človekovih pravic, novinarji in akademiki imeti možnost, da svoje legitimne dejavnosti izvajajo brez ovir ali strahu pred povračilnimi ukrepi proti njim ali njihovim sorodnikom; ker se izvaja nezakonit digitalni nadzor nad njihovim delom, računi na družbenih medijih in osebnimi napravami;

I. ker številne organizacije za človekove pravice kritizirajo protiteroristično zakonodajo, ki je bila uvedena v času vladanja predsednika Al Sisija, ker oblastem omogoča zelo široko in nevarno tolmačenje predpisov in se zlorablja za utišanje zagovornikov človekovih pravic, njihovih odvetnikov, aktivistov in članov opozicije; ker osumljenci terorističnih dejanj pogosto niso deležni poštenega sojenja, saj primere takoj predajo vojaškim sodiščem; ker so egiptovske oblasti po podatkih organizacije Human Rights Watch od vojaškega udara leta 2013 na teroristične sezname uvrstile približno 3 000 ljudi, 3 000 ljudi so obsodile na smrt, 60 000 pa jih je v priporu;

petek, 18. december 2020

J. ker so po navedbah organizacij civilne družbe v Egiptu leta 2020 usmrtil najmanj 110 ljudi, od tega so 66 usmrtitev izvršili po 3. oktobru 2020, kar pomeni, da je bilo v zadnjih dveh mesecih usmrčenih več ljudi kot v vsem letu 2019; ker najmanj 39 ljudem grozi skorajšnja usmrtitev; ker naj bi bile te obsodbe izrečene v okviru skrajno krivičnih sojenj na podlagi prisilnih priznanj in drugih hudih kršitev človekovih pravic, vključno z mučenjem in prisilnimi izginotji, brez resne preiskave in dolžnega pravnega postopanja za žrtve, kot na primer v primeru koptskega meniha Isaiaha Al Makarija; ker na smrt še vedno obsojajo otroke; ker je člen 122 egiptovskega zakona o otrocih še vedno zelo zaskrbljujoč, saj v določenih okoliščinah omogoča sojenje otrokom v okviru množičnih sojenj na sodiščih za odrasle, zaradi česar je bilo od leta 2011 na smrtno kazen obsojenih vsaj 17 mladoletnikov;

K. ker od 10. aprila 2017 v Egiptu vladajo izredne razmere; ker se kljub vsesplošni mednarodni obsodbi nadaljujejo množična sojenja, ki preprosto niso primerna za izpolnjevanje osnovnih zahtev mednarodnega prava o ustreznem pravnem postopku in poštenem sojenju; ker se na vojaških sodiščih sodi več civilistom kot kdaj koli prej;

L. ker sta v zadnjih desetletjih v egiptovski družbi zavladala spolno nasilje in nadlegovanje žensk, saj jih pogosto krivijo za žrtve, uradno organi pa storijo premalo za pregon osumljencev ali boj proti diskriminatornim normam, na katerih temelji tovrstno nasilje; ker so, tudi pri egiptovskih oblasteh, še vedno razširjene zlorabe, kot je preskušanje devištva; ker zakon o nasilju nad ženskami že od leta 2017 čaka v egiptovskem parlamentu in še vedno ni ratificiran; ker se obstoječe politike in zakoni proti pohabljanju ženskih spolnih organov ne izvršujejo dobro in se ta praksa nadaljuje; ker se zagovorniki pravic žensk in feministični aktivisti še naprej doživljajo represijo;

M. ker so 10. decembra 2020 italijanski tožilci v Rimu po štiriletni sodni preiskavi sporočili, da imajo nedvoumne dokaze, da so štirje egiptovski pripadniki varnostnih organov vpleteni v ugrabitev, povzročitev hudih telesnih poškodb in umor italijanskega raziskovalnega asistenta Giulia Regenija; ker odvetniki Egiptovske komisije za pravice in svoboščine (ECRF) še naprej zagotavljajo podporo skupini pravnikov, ki se v Italiji ukvarja s tem primerom, saj so pravni zastopniki v Egiptu; ker egiptovske oblasti nenehno ovirajo napredek pri preiskovanju in razkrivanju resnice o ugrabitvi, mučenju in uboju Giulia Regenija ter smrti francoskega učitelja Erica Langa, ki je bil leta 2013 priprt v Kairu, in s tem preprečujejo, da bi storilci odgovarjali za svoja dejanja;

N. ker je EU prva gospodarska partnerica Egipta in glavni vir tujih naložb v državi; ker sta EU in Egipt junija 2017 sprejela prednostne naloge partnerstva, s katerimi naj bi okrepili sodelovanje na številnih področjih, tudi na področju varnosti, boja proti terorizmu in reforme sodstva;

1. ponovno in najodločneje graja, da državni organi in varnostne sile v Egiptu še nadalje in vse huje zatirajo temeljne pravice in zagovornike človekovih pravic, odvetnike, protestnike, novinarje, blogerje, sindikaliste, študente, otroke, ženske pravice in aktiviste za enakost spolov, lezbijke, geje, biseksualce, transspolne in interspolne osebe (LGBTI), politične nasprotnike, vključno z njihovimi družinskimi člani, organizacije civilne družbe in manjšine, zgolj kot odziv na njihovo uveljavljanje temeljnih svoboščin ali izražanje nasprotnih stališč; poziva k verodostojni in pregledni preiskavi vseh kršitev človekovih pravic, storilci pa naj zanje tudi odgovarjajo; poudarja pomen močne in dobro delujoče civilne družbe;

2. je ogorčen zaradi nedavnih aretacij visokih aktivistov EIPR Gaserja Abdela Razeka, Karima Enaraha in Mohameda Baširja, izvedenih kot povračilni ukrep zaradi njihovega zakonitega srečanja z evropskimi diplomati v Kairu; pozdravlja njihovo začasno izpustitev, vendar poziva oblasti, naj umaknejo vse obtožbe proti njim, odpravijo vse oblike nadlegovanja in ustrahovanja, naperjenega proti njim ter ustanovitelju in vršilcu dolžnosti direktorja EIPR Hosamu Bahgatu ter prekličejo vse omejevalne ukrepe, vključno s prepovedjo potovanja in zamrznitvijo osebnih sredstev in sredstev EIPR; poziva egiptovsko vlado, naj zagotovi, da bo njihov primer obravnavan pregledno, pošteno in hitro;

3. obžaluje, ker odločitev o izpustitvi ne velja tudi za druge člane EIPR, ki so zaprti, zlasti Patricka Georgea Zakija, za katerega je bil sklep o pridržanju 6. decembra 2020 podaljšan še za 45 dni; poziva k takojšnji in brezpogojni izpustitvi Patricka Georgea Zakija ter k opustitvi vseh obtožb proti njemu; meni, da je potreben odločen, hiter in usklajen diplomatski odziv EU na njegovo aretacijo in podaljšano pridržanje;

4. poziva k takojšnji in brezpogojni izpustitvi oseb, ki so samovoljno pridržane in obsojene zaradi svojega legitimnega in miroljubnega delovanja na področju človekovih pravic, to so zlasti Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Ezat Ghoneim, Hajtam Mohamadin, Alaa Abdel Fatah, Ibrahim Metvali Hegazi, Mahienur El Masri, Mohamed El Baker, Hoda Abdelmoniem, Ahmed Amaša, Islam El Kali, Abdel Moneim Abul Fotuh, Esra Abdel Fatah, Rami Kamel, Ibrahim Ez El Din, Zjad El Elaimi, Hasan Barbari, Rami Šat, Sana Seif, Solafa Magdi, Hosam Al Sajad, Mahmud Husein in Kamal El Balši;

5. poudarja, da so stalne aretacije in pridržanja del širšega vzorca ustrahovanja organizacij, ki zagovarjajo človekove pravice, ter vse večjega omejevanja svobode izražanja, tako na spletu kot drugje, združevanja in mirnega zbiranja v Egiptu, ter poziva k prenehanju vseh teh dejanj; obžaluje, da se v Egiptu še naprej uporablja protiteroristična zakonodaja, se samovoljno dodajajo zagovorniki človekovih pravic na sezname teroristov in se jim odvzema prostost pred sojenjem, da bi delovali proti zagovornikom človekovih pravic in kriminalizirali njihovo delo, kar ni v skladu z načelom pravne države in obveznostmi Egipta, da spoštuje mednarodno pravo o človekovih pravicah; poziva egiptovske oblasti, naj spremenijo ali razveljavijo nezakonito zakonodajo, zlasti zakon o nevladnih organizacijah iz leta 2019 in zakon o boju proti terorizmu; ponovno poziva egiptovske oblasti, naj zaključijo zadevo št. 173/2011 (zadeva o zunanjem financiranju) in odpravijo vse prepovedi potovanj ter zamrznitev sredstev najmanj 31 zagovornikov človekovih pravic in osebja nevladnih organizacij za človekove pravice;

6. poziva egiptovske oblasti, naj zagotovijo, da bo ravnanje z vsemi pridržanimi osebami v skladu z načeli OZN za zaščito vseh oseb, ki so na kakršen koli način pridržane ali zaprte, ki jih je generalna skupščina OZN sprejela v svoji resoluciji št. 43/173 z dne 9. decembra 1988, da se jim do njihove izpustitve omogoči popoln stik z družinami, odvetniki po lastni izbiri in ustrezna zdravstvena oskrba, ter da se izvedejo verodostojne preiskave vseh obtožb o slabem ravnanju ali mučenju;

7. izraža veliko zaskrbljenost zaradi usode pripornikov in zapornikov, ki so bili med pandemijo COVID-19 pridržani v prenatrpanih prostorih in v izredno slabih razmerah, ter poziva oblasti, naj nujno sprostijo mesta v zaporih; poziva oblasti, naj neodvisni organizaciji omogočijo neomejen dostop do najstrožje varovanega zapora v Tori, da bi spremljala razmere, v katerih živijo zaporniki; obsoja samovoljne aretacije, nadlegovanje in zatiranje zdravstvenih delavcev in novinarjev, ki so spregovorili o razmerah v zvezi s COVID-19 ali o odzivu egiptovske države v letu 2020; poziva egiptovske oblasti, naj prenehajo s to prakso in izpustijo vse zdravstvene delavce, ki so še vedno samovoljno pridržani;

8. obžaluje naraščanje števila usmrtitev v Egiptu in zavrača uporabo smrtne kazni; poziva egiptovske oblasti, naj razglasijo moratorij za smrtno kazen, da bi jo v prihodnosti odpravile, in sprejmejo vse ukrepe za zagotovitev ustreznega procesnega jamstva in vseh možnih zaščitnih ukrepov za zagotovitev poštenega sojenja; poziva Egipt, naj nemudoma izpusti vse mladoletnike, ki so bili obsojeni na smrt, in spremeni člen 122 svojega zakona o otrocih;

9. poziva egiptovske oblasti, naj sprejmejo celovit zakon o nasilju nad ženskami in nacionalno strategijo za izvrševanje sprejetih zakonov proti spolnemu nasilju; poziva oblasti, naj uporabijo razpoložljive smernice OZN, kot je priročnik OZN o zakonodaji na področju nasilja nad ženskami, ter določijo elemente za boj proti nasilju nad ženskami, vključno z zaščito preživelih in prič s pomočjo usposobljenih uradnikov in izvajalcev; poziva egiptovske oblasti, naj prenehajo preganjati ženske zaradi „kršenja morale“, kot je v primeru zagovornice človekovih pravic Amal Fati; poziva oblasti, naj nemudoma ustavijo aretacije in pregon pripadnikov skupnosti LGBTI ali posameznikov na podlagi njihove dejanske ali domnevne spolne usmerjenosti, kot je v primeru Seifa Bedurja;

10. obžaluje poskus egiptovskih oblasti, da bi zavedle preiskave in ovirale njihov napredek v zvezi z ugrabitvijo, mučenjem in umorom italijanskega raziskovalca Giulia Regenija v letu 2016; obžaluje, da egiptovske oblasti vztrajno zavračajo, da bi italijanskim organom posredovale vse dokumente in informacije, ki so potrebni za hitro, pregledno in nepristransko preiskavo umora Giulia Regenija, kot bi morale storiti v skladu z mednarodnimi obveznostmi države; poziva EU in države članice, naj pozovejo egiptovske oblasti, naj popolnoma sodelujejo z italijanskimi pravosodnimi organi in jim, kot zahteva italijanska zakonodaja, končno posredujejo naslove štirih osumljencev, ki jih je navedlo italijansko tožilstvo v Rimu, da bi jim v Italiji omogočili uradno obtožbo in pravično sojenje; svari egiptovske oblasti, naj ne izvajajo povračilnih ukrepov proti pričam ali organizaciji Egiptovska komisija za pravice in svoboščine ter njenim odvetnikom;

petek, 18. december 2020

11. izraža močno politično in človeško podporo družini Giulia Regenija pri vztrajnem in dostojnem iskanju resnice; opozarja, da iskanje resnice o ugrabitvah, mučenju in umoru evropskega državljana ne zadeva le njegove družine, temveč je nujna dolžnost nacionalnih institucij in institucij EU, ki zahteva vse potrebne diplomatske ukrepe;

12. ugotavlja, da je Egipt pomemben partner Evropske unije in njenih držav članic na številnih področjih, vključno s trgovino, varnostjo, bojem proti mednarodnemu terorizmu in medosebnimi stiki; podpira Egipčane pri prizadevanjih za vzpostavitev svobodne, stabilne, uspešne, vključujoče in demokratične države, ki bo spoštovala nacionalno in mednarodno zakonodajo na področju varstva in spodbujanja človekovih pravic;

13. opozarja egiptovske oblasti, da je spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin bistveni element odnosov med EU in Egiptom ter da je omogočanje delovanja civilne družbe skupna zaveza, zapisana v prednostnih nalogah partnerstva med EU in Egiptom, kot je določeno v egiptovski ustavi; poudarja, da se nihče od zagovornikov človekovih pravic ne bi smel soočati s finančnimi omejitvami, kriminalizacijo, prepovedjo potovanja ali pogoji za varščino ter ne bi smel biti zaprt zaradi svojega legitimnega dela na področju človekovih pravic; poziva podpredsednika/visokega predstavnika, naj javno izrazi zaskrbljenost zaradi razmer na področju človekovih pravic v Egiptu in na vseh srečanjih na visoki ravni z egiptovskimi oblastmi;

14. spodbuja predstavnike delegacije EU in držav članic v Kairu, naj se udeležijo sojenj egiptovskim in tujim novinarjem, blogerjem, sindikalistom, zagovornikom človekovih pravic in aktivistom civilne družbe v državi ter jih obiščejo v priporu;

15. ponovno poziva podpredsednika/visokega predstavnika in države članice, naj se enotno in odločno odzovejo, tudi v sodelovanju z drugimi podobno mislečimi partnerji, na zatiranje in kršitve človekovih pravic v Egiptu ter naj uporabijo vsa razpoložljiva sredstva, da se v Egiptu zagotovi dejanski napredek na področju človekovih pravic; zlasti poziva EU in njene države članice, naj na prihodnjem zasedanju Sveta OZN za človekove pravice prevzamejo vodilno vlogo, da se oblikuje že dolgo predvideni mehanizem za spremljanje hudih kršitev človekovih pravic v Egiptu in poročanje o njih; pozdravlja dejstvo, da je Svet sprejel globalni sistem sankcij na področju človekovih pravic/akt EU Magnickega, in ponovno poziva podpredsednika/visokega predstavnika in države članice, naj razmislijo o ciljno usmerjenih omejevalnih ukrepih proti visokim egiptovskim uradnikom, odgovornim za najhujše kršitve v državi;

16. ponovno poziva k temeljitemu in celovitemu pregledu odnosov med EU in Egiptom; meni, da razmere na področju človekovih pravic v Egiptu kažejo, da se morajo temeljito pregledati dejavnosti proračunske podpore Komisije in da se mora pomoč EU nameniti predvsem za podporo demokratičnim akterjem in civilni družbi; poziva k večji preglednosti vseh oblik finančne podpore ali usposabljanja, ki ga Egiptu zagotavljajo EU, Evropska banka za obnovo in razvoj ter Evropska investicijska banka; opozarja, da EU in njene države članice ne smejo podeljevati nagrad voditeljem, odgovornim za kršitve človekovih pravic;

17. poziva EU, naj za pogajanja o novih prednostnih nalogah partnerstva oblikuje jasna merila, da bo osrednji element odnosov postalo nadaljnje sodelovanje z Egiptom in da se bo dosegel napredek pri reformi demokratičnih institucij, pravne države in človekovih pravic, ter naj v vse pogovore z egiptovskimi oblastmi vključi vprašanja človekovih pravic; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj bo osrednja tema naslednje seje Pridružitvenega sveta EU-Egipt potreba po oprijemljivem napredku na področju človekovih pravic, zlasti izpustitev samovoljno pridržanih zagovornikov človekovih pravic in novinarjev; ponovno poudarja, da se pri sodelovanju na področju upravljanja migracij ali boja proti terorizmu, pa tudi geopolitičnih vprašanj, ne bi smelo pozabiti na stalno spodbujanje k spoštovanju človekovih pravic in odgovornosti za kršitve človekovih pravic;

18. ponovno opozarja na svoje nedavne pozive državam članicam EU, naj ukrepajo na podlagi sklepov Sveta za zunanje zadeve, sprejetih 21. avgusta 2013, v katerih je bil v skladu s Skupnim stališčem Sveta 2008/944/CFSP ([2]), naznanjen začasen preklic izvoznih dovoljenj za vso opremo, ki bi se lahko uporabila za notranjo represijo, in obsoja vztrajno nespoštovanje teh zavez s strani držav članic EU; poziva države članice, naj ustavijo izvoz orožja, tehnologije za nadzor in druge varnostne opreme v Egipt, ki bi lahko omogočila napade na zagovornike človekovih pravic in aktiviste civilne družbe, tudi na družbene medije, ter tudi druge oblike notranje represije; poziva EU, naj začne izvajati popoln nadzor nad izvozom v Egipt, zlasti ko gre za blago, ki bi ga bilo mogoče uporabljati za zatiranje, mučenje ali izvrševanje smrtne kazni;

([2]) UL L 335, 13.12.2008, str. 99.

19. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsedniku/visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, egiptovski vladi in parlamentu ter Afriški komisiji za človekove pravice in pravice ljudstev.